
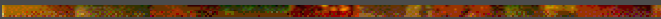

THERESIENSTADT

- 22 november 1941 oprichting getto
- doorgangskamp naar Auschwitz
- Reinhardt Heydrich was kamphoofd
- zomer 1942: niet-Joodse bevolking weggestuurd

-
- Ongeveer 139.667 Joden van november '41 tot mei '45
 - i.p.v. 7000 Tsjechen woonden er nu 50.000 Joden
 - Ziekten, sterfte, sociale problemen, dreigende transporten, executies
 - In 1942 stierven er 16.000 inwoners
 - Niet echt getto, niet echt concentratiekamp
-

Nederlandse Joden die net in Theresienstadt getto zijn aangekomen. February 1944.

Eigen joodse administratie:

Joodse Raad
of
Raad van Ouderen

Modelkamp

Eind 1943 kreeg het Rode Kruis toestemming om in 1944 de stad te bezoeken. Daarop richtten de nazi's nepcafés en winkels op in het kamp, om het geheel de aanblik te geven van een normale woonplaats. Om de overbevolking voor het Rode Kruis verborgen te houden werden vele Joden naar Auschwitz gestuurd. Daardoor zaten de overgebleven gevangenen met niet meer dan drie mensen op een kamer. Het Rode Kruis was 'tevreden' over de opvang van Joden en rapporteerde dienovereenkomstig; men had zich compleet laten bedotten.

Mr. [Name]
[Address]
[City, State, Zip]

POSTPAID
NO POSTAGE
NECESSARY
IF MAILED
IN THE
UNITED STATES

1955
[Red circular postmark]
[Red rectangular postmark]
[Red rectangular postmark]
[Red rectangular postmark]
[Red rectangular postmark]

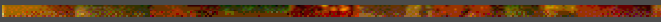
[Handwritten address]
[Handwritten address]
[Handwritten address]
[Handwritten address]
[Handwritten address]

*Aankomst van de Internationale Rode Kruis Commissie
Getekend door Helga Weissova*

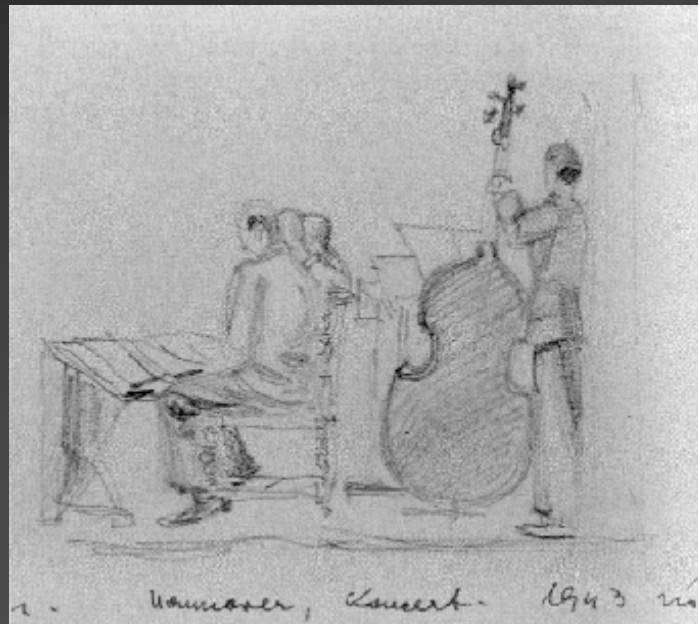

De list was zó succesvol, dat er een propagandafilm over Theresienstadt werd gemaakt *Theresienstadt: Ein Dokumentarfilm aus dem jüdischen Siedlungsgebiet* oftewel 'Een documentaire uit het Joodse vestigingsgebied'. In de film wordt gedaan alsof Hitler de Joden een mooie stad heeft geschonken. De film toont gevangenen die sport beoefenen of winkelen in het kamp. Na de opnamen werden zowel de acteurs als regisseur Kurt Gerron naar Auschwitz gestuurd en daar vergast. Met de film wilden de Duitsers de geruchten over concentratiekampen voor Joden de kop in drukken. Het was de bedoeling dat de film, via het Rode Kruis, de wereld rond zou gaan.

Cultureel leven in het getto

Theresienstadt had veel kunstenaars: schrijvers, musici, dansers, acteurs en academici

Grote keus in verschillende concerten:

- joodse muziek
 - lichte muziek
 - jazz
 - cabaret
 - opera
 - instrumentale en vocale recitals
 - kamer muziek
-

- Grote componisten zoals o.a. Viktor Ullmann, Pavel Haas, Hans Krasa and Gideon Klein.
- De muziek (die in die tijd gangbaar was) illustreerde de realiteit van het gevangenen leven
- De muziek in Theresienstadt was vergelijkbaar met een grote stad in die tijd.

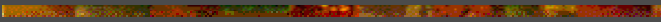
“Muziek betekende zo veel voor ons omdat we onszelf tenminste opnieuw als mensen konden beschouwen en voelen. Wij voelden ons niet zoals dieren. Je kon schreeuwen, huilen en je kon je hart openen.... Je kon alles even voor een poosje vergeten, voor een half uurtje vergeten. We konden daar huilen, we konden daar gelukkig zijn. We konden daar herinneren en we konden hopen---- En iedereen probeerde daaraan mee te doen. Het was niet zo gemakkelijk.”

-- Zuzana Podmelova ■

“Geconfronteerd met de vraag hoe mensen konden optreden en componeren, zelfs in de diepten van de hel, waren er in principe drie houdingen onder ons, de gevangenen. De naïeve gevangenen stonden niet open voor hun omgeving en waren daardoor niet volledig door de situatie geabsorbeerd. Zij zagen geen reden om hun levensstijl te veranderen; als zij voor de oorlog zes uur per dag hadden geoefend, dan zouden ze dat nu ook in het kamp doen.”

De optimisten dat de oorlog spoedig voorbij zou zijn en de beschaafde wereld zou het niet toestaan om door te gaan met de misdaden. Ze zouden blijven oefenen in afwachting van hun spoedige bevrijding. Dan waren er de pessimisten die zeiden: “We zullen spoedig vermoord worden; waarom dan niet nog het beste van ons leven maken nu het nog kan?” Daarom gingen de pessimisten dus ook door met optreden.”

-- Pavel Kling – violist en overlevende ■

“Vandaag bevroor de melk in de pot. De kou is zeer gevaarlijk. De kinderen kleden zich niet uit en daarom vermenigvuldigen de luizen zich in de kinderslaapzalen. Vandaag was het de premiere van “De verkochte bruid”. Het was het beste stuk dat ik in het getto gezien heb.”

Uit het dagboek van Egon Redlich

1943:Een portret van Edgar Krasa, getekend door Leo Haas in Theresienstadt. Haas (1901-1983) Hij was een Joods-Tsjechische kunstenaar, die hoewel gevangen in Nisko en Theresienstadt vele portretten tekende en veel tekeningen heeft geproduceerd.die het dagelijks leven van de gevangenen illustreerde.

1943: een prent van de rivier Vltava in Praag gemaakt door de gevangene Bedrich Fritta. (1909-1945) Hij was een Joods-Tsjechische kunstenaar die ondanks de dreigende transporten vele tekeningen heeft geproduceerd in het getto.. Fritta werd in oktober 1944 naar Auschwitz gedeporteerd en kwam daar een

week na aankomt om.

